

kan kun derved tilfredsstilles, hvor det er kommet saavidt, at Familien enten maa ligge paa Gaden eller boe i Huse, uden Døre og Vinduer, men ogsaa undertiden uden Tag — hvor det er kommet saavidt, der kan dette Lovudkast gjøre sin Nytte, der kan det ved Anvendelse af Statsmagtens Omsorg dog tilveiebringe Beboelse i Nødstilfælde. Videre gaar det slet ikke, og det er aldeles ikke noget Nyt, men det er, som jeg atter bemærker, anvendt i flere Tilfælde, det er gammelt. Det, som den ærede Deputerede for Kjøbenhavns 6te District (Mourier) igaar havde saameget imod, nemlig, at Communalbestyrelsen og Amtsrådene bleve saa bebyrdede dermed og modtog ved dette Forslag et Slags Mistillidsvotum, da man ifølge hans Uttring maatte tillroe dem en langt humanere Omsorg i slige Tilfælde, da maa jeg dertil erindre, at, dersom det ærede Medlem var selv i disse Communalbestyrelser som Medlem, eller i Amtsrådene, eller i Sogneforstanderskaberne eller i hvilket som helst Forstanderskab, da vilde han erfare, at disse Autoriteter og Communalbestyrelser have aldeles ikke Magt til at afhjælpe den Trang, hvorom her er Tale; de kunne befale, men de have jo ikke et eneste Stykke Jord at afstaae selv; og naar da GrundEjerne ikke ville godvilligt skaffe Jord eller Huse i slige Tilfælde, saa er der Intet andet for dem at gjøre, naar dog det almene Vel her skal fremmes, her skal gjøre sig gjældende, end at de netop saaledes forholde sig dermed, som Udcastet lyder paa, at de virkelig maae efter en Lov befale det, at det skal skee, naar det af sig selv ikke godvillig vil skee. Der er for Communalbestyrelserne ingen anden Vej at gaae, og var det ærede Medlem eller hans Fuldmægtig i det Tilfælde, at han f. Ex. som Amtmand maatte høre med en saadan Huusvild, med hans Familie og Løi fra et Sogn til et andet, og staae paa Gaden og vente, og som man siger, blive ved at drage fra Herodes til Pilatus, uden at han kunde finde, hvor denne Forretning for at finde Bolig til disse, denne Dvrigshandling maatte holde op, da er jeg vis paa, at han blev af ganske andre Tanker med Hensyn til at holde paa det, som han kalder det ubrødelige og hellige Contractforhold eller den ubrødelige og hellige

Eiendomsret, at han dog vilde finde, at der var Tilfælde, hvor Staten bør have Ret til, for Statens almindelige Bedste, for Folk i det Hele og for de enkelte Statsborgere, som her omtales, at bestemme, hvor Skabet skal staae, og til at bestemme Udøvelsen deraf. Uden dette er den egentlige Statsmagt til det almene Bedstes Befordring overgivet i de Privates Magt, i de private Grundeieres Hænder.

J. Knudsen: Skjøndt jeg ikke misken-
der den ædle Hensigt, hvori det foreliggende
„Tillæg til Lov om Afstaaelse af Jord til Op-
førelse af Fattighuse og Boliger for huusvilde
Personer paa Landet“, er fremkommet fra den
ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amt (2det
District (Tscherning)), da det viser en Omhu
og Omsorg for en Klasse af Medborgere, som
ogfaa jeg af mit ganske Hjerte inderligt øns-
ker at maatte leve under gode og heldige
Kaar, og til hvis Stillings virkelige Forber-
dring jeg vil bidrage saa meget, som jeg for-
maar, saa kan jeg dog ikke nægte, at, hvis
det foreliggende Tillæg gaar igjennem i den
Udstrækning, hvori det her foreligger, da fryg-
ter jeg meget for, at det i flere Henseender vil
virke skadeligt, istedetfor at svare til Hensigten,
at stifte Nytte og Gavn. Det kan ikke hjælpe
at man nægter det, thi det bliver dog altid
en Sandhed, at der blandt den Klasse af Sam-
fundet, hvorom vi her tale, findes en Deel
lige gyldige og uvirksomme Personer, som man
næsten, saa at sige, maa drive frem til Virk-
somhed (Hør! Hør!), og at de ikke bekymre
sig om den Dag i Morgen og aldeles ikke,
uden den højeste Nødvendighed byder dem dette,
bekymre sig om Udkommet for sig og Sine.
Jeg troer netop, mine Herrer! at det er slige
Personer, som for største Delen ville gjøre
Brug af Bestemmelsen i dette Tillæg, som her
foreligger, thi det er jo meget let for disse
Personer at gaae hen til Sogneforstanderska-
bet og sige: skaf mig et Huus til den og den
Lid, og af den og den Størrelse; og denne
Opfordring er Sogneforstanderskabet pligtig til
at efterkomme (Nei!), uagtet det meget godt
veed, at den Paagjældende, paa Grund af sin
Lige gyldighed, og Uvirksomhed, er kommen i
den Stilling, at han skulde gjøre dette Forlan-
gende, eller ogsaa at han aldeles ikke behøvede